

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze civile>Recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești>Cum se execută o hotărâre judecătorească

În materie de drept civil, procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE. În baza unui acord reciproc între UE și Regatul Unit, Portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit până la sfârșitul anului 2024.

Cum se execută o hotărâre judecătorească

Anglia și Țara Galilor

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Executarea este acțiunea aprobată de instanță inițiată pentru a obliga debitorii împotriva cărora s-a pronunțat o hotărâre (*judgment debtors*) să respecte dispozițiile instanței.

În temeiul sistemului juridic din Anglia și Țara Galilor, alegerea metodei de executare îi aparține în întregime creditorului hotărârii (*judgment creditor*).

La alegerea metodei pe care o va utiliza, un creditor trebuie să ia în considerare dacă:

este posibil să își recupereze banii și taxele judiciare de la pârât;

pârâtul datorează sume de bani altor persoane sau împotriva sa au fost pronunțate și alte hotărâri ale instanțelor civile;

pârâtul deține bunuri sau active care pot fi preluate și vândute la licitație;

pârâtul are un loc de muncă;

pârâtul are alte venituri, cum ar fi venituri din investiții;

pârâtul are un cont bancar, un cont la o societate de credit ipotecar sau de altă natură;

pârâtul deține bunuri imobile (o casă); sau

orice altă persoană datorează sume de bani pârâtului.

În continuare sunt prezentate informații referitoare la diferitele tipuri de măsuri de executare. Creditorul hotărârii ar trebui să o aleagă pe cea care prezintă cea mai mare probabilitate de a-l ajuta să obțină sumele de bani datorate.

O instanță nu îi poate garanta creditorului hotărârii că își va primi banii înapoi, iar pentru orice acțiune inițiată se plătește o taxă judiciară. Deși instanța va adăuga taxa la suma pe care o datorează deja pârâtul, instanța nu poate restitui ceea ce a plătit creditorul dacă acesta nu recuperează suma de la pârât.

Mai multe informații pot fi găsite în cuprinsul unei [broșuri privind procedurile de executare](#).

Informații generale pentru creditorii pot fi găsite în ghidul intitulat [Depunerea unei cereri de restituire a unei sume de bani](#).

Informații generale pentru debitorii pot fi găsite în următoarele ghiduri:

[Hotărâri ale instanțelor civile referitoare la datorii](#)

[Modul de a răspunde unei cereri de restituire a unei sume de bani depuse la instanță](#)

[Depunerea la instanță a unei cereri de restituire a unei sume de bani](#)

Diferitele tipuri de metode de executare sunt următoarele:

Preluarea controlului asupra unor bunuri (denumită anterior *distrain/execution*)

Sechestrul instituit asupra bunurilor pentru o eventuală ridicare și vânzare la licitație în scopul acoperirii costurilor aferente unei datorii stabilite prin hotărâre judecătorească.

Pentru a obține executarea prin preluarea controlului asupra bunurilor (*taking control of goods*), este necesar să se solicite instanței un mandat de control (*warrant of control*). Un mandat poate fi de ajutor numai în cazul în care pârâtul:

are suficiente bunuri la adresa indicată de către creditorul hotărârii, care ar putea fi vândute la licitație pentru a colecta suma de bani; sau

dispune de toate sumele de bani solicitate în mandat (pentru a împiedica vânzarea bunurilor).

Înainte ca instanța să emită un mandat, trebuie ca pârâtul:

să nu fi plătit suma pe care a fost obligat să o plătească; sau

să fi rămas în urmă cu cel puțin una dintre plățile datorate.

Executorii judecătorești nu pot întotdeauna ridica și vinde bunurile pârâtului. De exemplu, aceștia nu pot ridica bunurile esențiale de uz casnic și unelte de lucru sau bunuri care fac obiectul unor contracte de cumpărare în rate sau de închiriere. Executorul judecătorec nu ridică bunurile pârâtului dacă acestea nu valorează suficient pentru a achita mandatul după acoperirea costurilor de ridicare și de vânzare a bunurilor. Bunurile vândute la licitație obțin adesea doar o parte din valoarea lor inițială. În plus, bunurile pârâtului se pot afla deja sub sechestrul instituit de către executorii judecătorești care acționează în baza unui alt mandat.

Mai multe informații referitoare la mandatele de control pot fi găsite pe site-ul web al [Ministerului Justiției](#).

Ordinele de înființare a popririi asupra veniturilor salariale

Potrivit acestei metode de executare, se obține un ordin prin care o sumă fixă se reține, în mod periodic, din salariul sau remunerația debitorului în ziua în care este plătit(ă) și se transmite direct creditorului hotărârii.

Pârâtul trebuie să fie angajat în cadrul unei entități înainte de emiterea unui ordin de înființare a popririi asupra veniturilor salariale (*attachment of earnings order*). Ordinul nu poate fi emis în cazul în care pârâtul este șomer sau desfășoară o activitate independentă. De asemenea, este posibil ca instanța să nu fie în măsură să emită un ordin sau să emită un ordin de restituire în rate cu o valoare redusă, în cazul în care cheltuielile de subsistență ale pârâtului sunt mai mari decât veniturile.

Mai multe informații referitoare la ordinele de înființare a popririi asupra veniturilor salariale pot fi găsite pe site-ul web al [Ministerului Justiției](#).

Ordine de grevare cu sarcini – inclusiv ordinele de vânzare și ordinele de blocare

Un ordin de grevare cu sarcini (*charging order*) împiedică pârâtul să își vândă activele (cum ar fi bunuri imobiliare, terenuri sau investiții) fără a plăti ceea ce se datorează creditorului hotărârii. Creditorul hotărârii este plătit fie din veniturile obținute din vânzare, atunci când creditorul hotărârii vinde bunurile, fie din veniturile patrimoniului succesoral după decesul debitorului hotărârii. Acest proces poate implica, de asemenea, alte două tipuri de ordine judecătorești.

Primul este ordinul de vânzare (*order for sale*), în cadrul căruia instanța poate dispune vânzarea bunurilor imobile în baza unui ordin de grevare cu sarcini. Cel de al doilea este un ordin de blocare (*stop order*) care împiedică debitorul unei hotărâri să înstrăineze bunuri imobile pentru a evita inițierea unei proceduri de grevare cu sarcini împotriva sa.

Mai multe informații referitoare la ordinele de grevare cu sarcini pot fi găsite pe site-ul web al [Ministerului Justiției](#).

Ordine de poprire cu indisponibilizare (*third party debt orders*) (cunoscute anterior sub denumirea de *garnishee proceedings*)

Potrivit acestei metode de executare, se obține un ordin prin care conturile bancare ale debitorului hotărârii sunt indisponibilizate la ordinul instanței. O sumă care să acopere datoria stabilită în hotărâre este apoi transferată în mod automat creditorului hotărârii în vederea achitării datoriei. În cazul în care în conturile bancare nu există fonduri suficiente pentru a acoperi datoria, atunci fondurile disponibile sunt utilizate pentru a restitui cel puțin o parte din suma datorată.

Mai multe informații referitoare la ordinele de poprire cu indisponibilizare pot fi găsite pe site-ul web al [Ministerului Justiției](#).

Un [clip video](#) oferă informații suplimentare.

Procedura de faliment

În cazul în care suma datorată este de cel puțin 5 000 GBP, creditorul hotărârii poate, de asemenea, solicita declararea falimentului pârâtului. Această procedură poate fi inițiată atât în fața instanței civile, cât și în fața Înaltei Curți (*High Court*). Cu toate acestea, costurile pot fi ridicate.

Ordine de obținere a informațiilor (cunoscute anterior sub denumirea de *oral examinations*)

Deși nu este în sine o metodă de executare, această procedură permite ca debitorii hotărârii să fie audiați în scopul obținerii de informații referitoare la activele lor, pentru a permite creditorului hotărârii să facă o alegere mai informată în ceea ce privește metoda de executare pe care ar dori să o utilizeze.

Mai multe informații referitoare la ordinele de obținere a informațiilor pot fi găsite pe site-ul web al [Ministerului Justiției](#).

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Înalta Curte, instanța civilă (*county court*) sau tribunalul magistraților (*magistrates court*) sunt competente în materie de executare în Anglia și Țara Galilor.

Înalta Curte și instanța civilă pronunță hotărâri judecătorești, iar tribunalele magistraților emit somații de plată (*liability orders*) către autoritățile locale.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

Este posibilă executarea atât a deciziilor judiciare, cât și a celor extrajudiciare. Nu este întotdeauna necesar să se solicite o hotărâre judecătorească prin care se autorizează executarea. Procedura de preluare a controlului asupra bunurilor poate fi derulată pentru neplata chiriei, a impozitelor, a taxelor vamale și accizelor, precum și a amenzilor de parcare, fără a fi necesară o aprobare judiciară prealabilă.

Atât instanța civilă, cât și Înalta Curte sunt competente să dispună executarea în cazurile în care au pronunțat o hotărâre judecătorească. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că un executor judecătoresc de pe lângă o instanță civilă nu poate executa nicio sumă mai mare de 5 000 GBP (cu excepția cazului în care se execută un acord reglementat conform Legii creditorilor de consum din 1974, care poate fi executat numai în fața instanței civile). Hotărârile instanțelor civile având ca obiect sume cu o valoare mai mare de 5 000 GBP trebuie transferate Înaltei Curți spre executare silită de către un executor judecătoresc (*Enforcement Officer*). Executorii judecătorești din cadrul Înaltei Curți nu pot executa hotărâri judecătorești având ca obiect sume mai mici de 600 GBP.

Există o procedură prin care creditorii hotărârii pot alege să transfere hotărârile instanțelor civile având ca obiect sume cuprinse între 600 GBP și 5 000 GBP la Înalta Curte spre executare silită. De asemenea, ar trebui remarcat faptul că nu există nicio procedură de înființare a popririi asupra veniturilor salariale în cadrul Înaltei Curți; pentru a utiliza această metodă de executare, o cauză trebuie sesizată la o instanță civilă.

În cazul în care o cerere a fost emisă prin intermediul [Money Claim Online](#), o cerere de obținere a unui mandat de executare silită poate fi, de asemenea, solicitată online.

Statutul, rolurile, responsabilitățile și competențele executorilor judecătorești

Executorii judecătorești de pe lângă Înalta Curte (*High Court Enforcement Officers*) (denumiți anterior *Sheriffs*) – Începând cu 1 aprilie 2004, executorii judecătorești de pe lângă Înalta Curte au efectuat executarea mandatelor emise de Înalta Curte. Aceștia sunt profesioniști din domeniul executării numiți de Lordul Cancelar pentru a efectua executarea în anumite circumstanțe postale. Înainte de a fi considerați adecvați pentru numire, ei trebuie să îndeplinească numeroase criterii care se referă la aspecte precum calificările, probitatea financiară, apartenența la o asociație profesională, precum și angajamentele față de diversitate și o procedură adecvată în materie de conduită și disciplină. Executorii judecătorești de pe lângă Înalta Curte pot executa hotărârile judecătorești în materie pecuniară pronunțate de instanțele civile în cazurile în care suma prevăzută în cererea de executare este mai mare de 600 GBP, iar creditorul decide să transfere datoria către Înalta Curte pentru executare silită.

Executorii judecătorești ai instanțelor civile (*county court bailiffs*), care sunt angajați ai Serviciului instanțe judecătorești al Majestății Sale și, prin urmare, funcționari publici, pun în aplicare hotărârile și/sau ordinele emise și înregistrate la instanțele civile. Aceștia pun în aplicare mandate de control, recuperează terenuri cu mandate de posesie (*warrants of possession*) și recuperează bunuri în baza unor mandate de returnare a bunurilor. În plus, executorii judecătorești de pe lângă instanțele civile îndeplinesc și alte sarcini, inclusiv notificarea sau comunicarea personală a actelor și a mandatelor de executare (*warrants of committal*).

Executorii judecătorești certificați (*certificated enforcement agents*) sunt executori judecătorești privați autorizați de un judecător din cadrul instanței civile. Aceștia se ocupă de confiscarea de către proprietar a bunurilor unui chiriaș în vederea garantării plății restanțelor la chirie fără intervenția instanței. În conformitate cu o serie de alte legi, executorii judecătorești certificați pot, de asemenea, să recupereze alte datorii specifice, cum ar fi taxa pentru servicii publice, taxa pentru bunuri imobile, altele decât locuințele etc.

Tribunalele magistraților: Executorii judecătorești în materie civilă (*civilian enforcement officers*) sunt responsabili cu executarea ordinelor pronunțate de tribunalele magistraților. Aceștia pot confisca și vinde bunuri pentru a recupera suma datorată în urma unei amenzi sau a unei sancțiuni comunitare. Ei pot, de asemenea, executa mandate de arestare, de executare, de detenție și de control emise de un tribunal al magistraților în cadrul oricărei serii de legi, inclusiv cele care vizează executarea amenzilor și a sancțiunilor comunitare. Unele tribunale ale magistraților pot opta să externalizeze activitățile de executare către executorii judecătorești certificați.

Utilizarea avocaților sau a altor specialiști din domeniul juridic

Creditorul nu are obligația de a-și prezenta cererea de executare prin intermediul unui avocat sau al oricărui alt specialist din domeniul juridic.

Cu toate acestea, procedurile de executare pot fi complicate, în special în fața Înaltei Curți. Prin urmare, este posibil ca creditorii să dorească să obțină consiliere din partea unui avocat, a unui centru juridic sau a [Biroului de consiliere pentru cetățeni \(*Citizens Advice Bureau*\)](#) înainte de a iniția o procedură de executare.

Baremul costurilor de executare

Există diferite taxe judiciare pentru fiecare dintre metodele de executare. După cum s-a menționat mai sus, deși instanța va adăuga taxa la suma pe care o datorează deja pârâtul, instanța nu poate restitui ceea ce a plătit creditorul dacă acesta nu recuperează suma de la pârât. Taxele actuale aferente metodelor de executare pot fi găsite pe site-ul web al [Ministerului Justiției](#).

3.2 Condițiile principale

După cum s-a menționat mai sus, în Anglia și Țara Galilor, alegerea metodei de executare care va fi utilizată îi aparține în întregime creditorului hotărârii. Creditorii responsabili care au obținut o hotărâre judecătorească valabilă prin intermediul instanțelor și care tot nu au fost plătiți au dreptul să execute hotărârea în cauză prin mijloacele cele mai adecvate de care dispun. Prin urmare, atât timp cât există o hotărâre valabilă și se depune o cerere adecvată, instanța este obligată să urmeze intenția creditorului și să utilizeze metoda de executare aleasă de creditor.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Măsurile de executare pot fi luate împotriva următoarelor active:

Conturi bancare, utilizând procedura de poprire cu indisponibilizare (sau ordonanța de înființare a unei poprii).

Bunuri mobile corporale, utilizând preluarea controlului asupra bunurilor.

Mijloace de transport înregistrate, utilizând preluarea controlului asupra bunurilor.

Bunuri imobile, utilizând procedura de grevare cu sarcini.

Remunerații sau salarii, utilizând procedura de înființare a poprii asupra veniturilor salariale.

Executorul judecătoresc nu poate ridica decât bunuri care aparțin părâtului sau sunt deținute în comun. Lista de bunuri de mai jos este exceptată

(a) articole sau echipamente (de exemplu, unelte, cărți, telefoane, echipamente informatice și vehicule) care sunt necesare pentru a fi utilizate personal de către debitor în activitatea sa de la locul de muncă, de afaceri, comercială, profesională, de studiu sau de învățământ, cu excepția cazului în care valoarea cumulată a articolelor sau a echipamentelor cărora li se aplică această exceptare nu depășește, în niciun caz, 1 350 GBP;

(b) articole de îmbrăcăminte, lenjerie de pat, mobilier, echipamente de uz casnic, articole și provizii care sunt în mod rezonabil necesare pentru a satisface nevoile gospodărești de bază ale debitorului și ale fiecărui membru al gospodăriei debitorului, inclusiv (dar fără a se limita la)

(i) mașină de gătit sau cuptor cu microunde;

(ii) frigider;

(iii) mașină de spălat rufe;

(iv) masă suficient de mare și un număr suficient de scaune pentru ca debitorul și fiecare membru al gospodăriei debitorului să poată lua masa;

(v) paturi și lenjerie de pat suficiente pentru debitor și pentru fiecare membru al gospodăriei debitorului;

(vi) telefon fix sau, în cazul în care nu există telefon fix în incintă, un telefon mobil sau telefon prin internet care să poată fi utilizat de către debitor sau de către un membru al gospodăriei debitorului;

(vii) orice articol sau echipament necesar în mod rezonabil pentru

asistența medicală a debitorului sau a oricărui membru al gospodăriei debitorului;

siguranța în locuință; sau

securitatea locuinței (de exemplu, un sistem de alarmă) sau securitatea în locuință;

(viii) lămpi, sobe sau alte instalații concepute să furnizeze iluminatul sau încălzirea, suficiente pentru a satisface nevoile de încălzire și de iluminat de bază ale gospodăriei debitorului; și

(ix) orice articol sau echipament necesar în mod rezonabil pentru a asigura îngrijirea

unei persoane cu vârsta de sub 18 ani;

unei persoane cu handicap; sau

unei persoane în vârstă;

(c) câini însoțitori (inclusiv câini ghid, câini pentru hipoacuzici și câini pentru persoane cu handicap), câini ciobănești, câini de pază sau animale de companie;

(d) un vehicul pe care este afișată o legitimație valabilă aparținând unei persoane cu handicap deoarece acesta este utilizat pentru sau în legătură cu care există motive întemeiate să se considere că este utilizat pentru transportul unei persoane cu handicap;

(e) un vehicul (indiferent dacă este în proprietate publică sau nu) care este utilizat pentru sau în legătură cu care există motive întemeiate să se considere că este utilizat pentru a funcționa ca vehicul destinat poliției, pompierilor sau ca ambulanță; și

(f) un vehicul care afișează o legitimație valabilă a British Medical Association sau o altă legitimație pentru urgențe medicale, deoarece acesta este utilizat pentru sau în legătură cu care există motive întemeiate să se considere că este utilizat pentru urgențe medicale.

Orice bunuri pe care le preia executorul judecătoresc trebuie să fie suficiente pentru a obține suma de bani la licitație. Executorii judecătorești nu vor ridica bunurile în cazul în care consideră că nu vor obține o sumă suficientă pentru a plăti o parte substanțială din mandat după ce au fost plătite costurile ridicării și vânzării la licitație a acestora.

În ceea ce privește ordinele de înființare a poprii asupra veniturilor salariale, instanța va lua în considerare valoarea cheltuielilor pentru alimente, chirie sau ipotecă și produse de bază, precum și valoarea cheltuielilor aferente plății facturilor uzuale, cum ar fi cea pentru energie electrică. Aceasta poartă denumirea de „rată de venituri protejate” (*protected earnings rate*). În cazul în care părâtul câștigă mai mult decât rata de venituri protejate, se va emite un ordin.

În cazul ordinelor de poprire cu indisponibilizare, un debitor împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre și care este împiedicat să retragă bani din contul său deschis la o bancă sau la o societate de credit ipotecar, dacă susține că acesta sau familia sa întâmpină dificultăți în suportarea cheltuielilor obișnuite de trai în urma acestei măsuri, se poate adresa unei instanțe pentru emiterea unui ordin de plată în caz de dificultate (*hardship payment order*) care permite efectuarea uneia sau a mai multor plăți către anumite persoane.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Atât în ceea ce privește debitorii, cât și terții, nerespectarea cerințelor impuse prin ordinele judecătorești atrage sancționarea acestora pentru sfidare. Printre sancțiunile care pot fi aplicate în caz de sfidare se numără *purging contempt* (și anume prezentare de scuze în fața judecătorului în ședință publică), amenzi și, în cazurile cele mai grave, închisoare de până la 14 zile.

Băncile au anumite obligații în ceea ce privește divulgarea informațiilor și înființarea de poprii asupra conturilor bancare. Atunci când o bancă primește un ordin de poprire cu indisponibilizare pronunțat împotriva unuia dintre clienții săi, banca nu trebuie să dezvăluie suma de bani deținută în cont. Aceasta poate declara că nu există bani în cont, că nu există suficiente fonduri pentru a acoperi întreaga sumă, dar că poate plăti o parte din aceasta sau că există suficiente fonduri pentru a acoperi întreaga sumă solicitată. Există aspecte foarte stricte legate de protecția datelor care reglementează ce alte informații poate furniza banca în afară de acestea.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Toate ordinele menționează perioada de timp acordată pentru a furniza informații relevante sau pentru a se conforma ordinului judecătoresc și indică, de asemenea, sancțiunile maxime care pot fi impuse pentru nerespectarea unui ordin judecătoresc.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Metodele de executare judiciară (ordine de grevare cu sarcini, ordine de înființare a poprii asupra veniturilor salariale și ordine de poprire cu indisponibilizare) implică un proces în două etape. Etapa intermediară a procesului este o funcție judiciară pur formală, iar debitorul hotărârii nu are nicio

contribuție la acest proces în această etapă. Cu toate acestea, pentru ca ordinele de înființare a poprii asupra veniturilor salariale și ordinele de poprire cu indisponibilizare să avanseze către etapa finală, trebuie să existe o audiere la care debitorul va fi invitat să participe, în cadrul căreia acesta va fi în măsură să prezinte motivele pentru care metoda de executare planificată nu ar trebui să continue. Audierea „finală” va avea loc la aceeași instanță la care a fost depusă și cererea inițială pentru această metodă de executare (cu excepția cazului în care se solicită altfel în mod expres). Data audierii va fi notificată tuturor părților cu suficient timp înainte și, în toate cazurile, se stabilește o perioadă minimă fixă care trebuie să treacă între etapa „intermediară”, notificarea audierii „finale” și audierea „finală” în sine, pentru a acorda debitorului timpul necesar (și oricărui terț relevant implicat în mod direct, de exemplu, banca în cazul ordinului de poprire cu indisponibilizare) pentru a-și pregăti cazul. În cazul în care audierea „finală” este nepotrivită pentru părți, acestea pot obține amânarea acesteia la o dată mai convenabilă pentru ambele părți. În această ipoteză, ordinul provizoriu va rămâne în vigoare, însă ordinul nu poate fi declarat „definitiv” până când această audiere nu va avea loc.

În ceea ce privește ordinele de grevare cu sarcini, un ordin provizoriu trebuie să fie comunicat debitorului de către creditor și, cu excepția cazului în care debitorul ridică obiecții, ordinul provizoriu este declarat definitiv fără a fi necesară o audiere, cu excepția cazului în care instanța hotărăște că este necesară o audiere. Debitorul trebuie să trimită instanței un răspuns în termen de 10 de zile de la data comunicării audierii. În cazul în care debitorul ridică obiecții împotriva ordinului provizoriu, sau judecătorul transferă cauza, aceasta din urmă este transferată instanței inițiale care a pronunțat hotărârea și se stabilește o dată de audiere. Atât creditorul, cât și debitorul participă la audiere.

Decizia nu poate fi atacată după ce instanța a pronunțat ordinul. În circumstanțe adecvate, căile de atac sau cererile de anulare pot fi formulate numai cu privire la hotărârea inițială care a oferit de la început creditorului autoritatea de a solicita executarea. O instanță poate revoca procesul de executare numai în cazul în care hotărârea este contestată cu succes prin apel sau dacă este anulată. În cazul în care hotărârea este contestată după ce o instanță a autorizat cererea de executare a unui creditor, un mandat poate fi suspendat prin adresarea unei cereri către instanță. Executorii judecătorești nu pot ridica bunuri, dar trebuie să pună în continuare sechestru asupra acestora (și anume să întocmească o listă a celor care ar putea fi ulterior confiscate și ridicate spre vânzare). Cu condiția ca un creditor să fi depus o cerere de executare corectă la o instanță, această instanță nu poate refuza să autorizeze metoda de executare aleasă de creditor. Prin urmare, nu este necesar ca creditorul să dispună de o cale de atac împotriva deciziei de acordare a unei măsuri.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Un mandat sau o ordonanță de control face obiectul unui termen de prescripție. Mandatul și ordonanța sunt valabile timp de 12 luni și pot fi prelungite pentru o perioadă suplimentară de 12 luni printr-un ordin al instanței.

În cadrul procedurii de preluare a controlului asupra bunurilor, unui debitor trebuie să i se transmită o notificare de executare cu 7 zile întregi în prealabil pentru a i se oferi posibilitatea de a plăti datoria și cheltuielile înainte ca executorul judecătoresc să poată prelua controlul asupra bunurilor. Această perioadă poate fi redusă prin ordin al instanței dacă există dovezi că debitorul va transfera activele pentru a evita executarea.

Un executor judecătoresc nu poate prelua controlul asupra bunurilor înainte de ora 6:00 sau după ora 21:00 în cazul în care debitorul este o persoană fizică.

Un executor judecătoresc nu poate intra în incintă pentru a prelua controlul asupra bunurilor în cazul în care un copil sau o persoană vulnerabilă (indiferent dacă sunt mai multe sau o combinație din cele două categorii) este singura persoană prezentă în incinta în care se află bunurile.

În cazul în care debitorul este o persoană vulnerabilă, taxa sau taxele datorată(e) pentru etapa de preluare a controlului asupra bunurilor nu poate (pot) fi recuperată(e), cu excepția cazului în care executor judecătoresc a acordat debitorului, înainte de a proceda la ridicarea bunurilor, o posibilitate corespunzătoare de a beneficia de asistență și consiliere.

Link-uri relevante

[Ministerul Justiției](#)

[Civil Enforcement Association](#) (Asociația executorilor judecătorești în materie civilă)

[High Court Enforcement Officers Association](#) (Asociația executorilor judecătorești de pe lângă Înalta Curte)

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 22/10/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.